

være et incitament, som ville være med til sammen med alt det andet, regeringen i øvrigt har lavet, at sikre, at vi får ventelisterne fjernet.

Tove Videbæk (KRF):

I mit indlæg vil jeg tillade mig at plukke fra et brev fra det virkelige liv. En læge skriver:

Vi praktiserende læger og vore patienter langt fra de store centraliserede hospitaler ønsker at beholde de nære sygehuse.

Hvad sker der egentlig på det sygehus, som denne læge bor i nærheden af? Jo, ca. 80 pct. af kirurgien foregår her, behandlingen er hurtig og tæt ved, så pårørende har mulighed for besøg. Både praktiserende læger og befolkningen har stor tillid til, at overlægen, som er uddannet almen kirurg, klarer opgaverne. Hvis han skønner, at der er tale om komplicerede tilfælde, henviser han videre til operation på en specialafdeling.

Lægeforeningen og især speciallægerne har på en måde nedlagt almen kirurgen og hans speciale. Det betyder, at denne snart vil skulle erstattes af 3 speciallæger, nemlig en abdominalkirurg, en ortopæd og en gynækologobstetriker. Alle kan se, at en løsning med alle de speciallæger på et lille sygehus ikke kan fungere økonomisk forsvarligt, og derfor griber man ofte til den nærmeste løsning: man nedlægger sygehuset.

Det virker, som om man i Sundhedsstyrelsen alene lytter til speciallæger fra centralsygehuse, landsdelshospitaler og deres videnskabelige selskaber og kun tager deres vurdering for gode varer med deraf følgende lukninger af små sygehuse.

Det bør alene være en politisk beslutning og ikke speciallægerens ansvar at sikre velfungerende hospitaler i nærområdet. De højt specialiserede speciallæger har interesse i at få flere uddannet i deres speciale, men samfundet har brug for bevarelse af almenkirurgien og det lille lokale nære hospital.

Stordrift og rationalisering i sundhedsvæsenet er ikke den eneste mulighed, således mangler vi endnu at se dokumentation for, at store sygehuse fungerer mere effektivt samt bedre og billigere end de små.

Et af de seneste triste eksempler på nedlæggeser er sket på Tarm Sygehus i Ringkjøbing Amt. Her har amtets sundhedsudvalg for nylig besluttet at nedlægge fødeafdelingen på sygehuset og droppe etableringen af en jordemoderledet fødeklinik. Denne var ellers blevet en-

stemmigt vedtaget i amtsrådet. Pengene var tilvebragt, personalet var på plads, det eneste, man manglede, var et lægeligt backup, hvis der skulle blive brug for dette. Foreningen af Speciallæger blev spurgt, men nægtede. Heller ikke en forsøgsordning ville speciallægerne være med til.

Den ledende jordemoder på Tarm Sygehus vurderer, at der måske kunne blive behov for en speciallæge 1-2 gange pr. år. I forvejen visiterer jordemødrene nemlig op til 25 pct. af de gravide til et større sygehus.

Resultatet af lukningen af fødeafdelingen i Tarm er, at mellem 100 og 200 fødende kvinder bliver henvist til et sygehus langt fra, hvor de bor. Det betyder, at gravide skal køre op til 70-80 km med veer. Det betyder, at der vil være stor risiko for fødsler på vejen til sygehuset. Det vil betyde mange køreture frem og tilbage, tænk på al den benzin, der bliver brændt af, og på ulykkesrisikoen med alle de nervøse fædrene på vejene. Det vil også betyde, at et helt nødvendigt servicetilbud i et tyndtbeholdt område lukkes, hvilket er i total modstrid med, hvad man fra andet hold forsøger at gøre for at tiltrække unge familier og arbejdskraft til disse tyndtbeholdte områder.

Det er beklageligt, at speciallægerne, som den ledende jordemoder på Tarm Sygehus kalder for paver, skal bestemme, hvordan vores sundhedssystem i Danmark skal indrettes.

Jo, der er nok at tage fat på vedrørende situationen på sundhedsområdet, og det drejer sig ikke kun om økonomi, men også om speciallægerens magtposition. Det drejer sig om ledelsesformer, om faggrænser, der skal brydes, om overenskomster, der skal smidiggøres, om uddannelse af almenkirurger osv., og alt dette kan man roligt tage fat på, inden man – for dog at gøre noget – nedlægger de populære lokale sygehuse, som befolkningen er meget tilfreds med både som arbejdspladser og som behandlingssteder.

I Kristeligt Folkeparti mener vi, at vi skal bevare de lokale sygehuse, og vi kan også støtte dette forslag til vedtagelse.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg vil kort afrunde.

Jeg synes, at diskussionen har været præget af meget forskellige og ikke helt indbyrdes sammenhængende synspunkter. Vi har været meget vidt omkring. Selvfølgelig har man ikke kunnet undgå beskrivelse af enkelt eksempler